

Quan alguna cosa es trenca, comunicat davant la mort d'un professor de l'institut Joan fuster

FEDERACIÓ D'ENSENYAMENT DE CGT CATALUNYA :: 24/04/2015

La nostra solidaritat amb el professorat, les famílies i l'alumnat afectat i el sentiment de dol compartit va per davant de tot.

La nostra solidaritat amb el professorat, les famílies i l'alumnat afectat i el sentiment de dol compartit va per davant de tot.

També un sentiment de ràbia perquè alguna cosa s'ha acabat de trencar en l'educació del nostre país.

En una realitat social colpejada per la crisi on s'han agreujat problemes no només econòmics sinó també socials, aquests entren per la porta d'escoles i instituts cada matí. Els centres educatius no som illes -ni mai ho hem estat-, sinó que estem immersos en el clima de tensió social que es viu. Els governs de torn, central o català, no donen resposta a aquesta problemàtica social, sinó que al contrari, parlen que el pitjor ha passat i miren cap una altra banda.

Però a més, amb les seves polítiques educatives, també impedeixen que els centres puguin apaivagar aquestes tensions. Reduccions en els Equips D'Atenció Pedagògica, en els psico-pedagogs i departaments d'orientació, en les Unitats de Suport a l'Educació Especial (USEE)... Reduccions en els temps per establir diàlegs amb alumnes i famílies per part de professorat sobrecarregant-lo d'horari lectiu, supressió de reforços i atenció individualitzada, increment de ràtios... tot per reduir plantilles. Instruccions -més o menys explícites- des de fa tres anys del Departament d'Ensenyament als equips que han de diagnosticar alumnes amb alguna problemàtica, que no elaborin altres dictàmens que els de l'alumnat que s'ha de derivar a les Unitats d'Educació Compartida (UECs) i/o a les Unitats de Suport a l'Educació Especial (USEE), desaparició de programes de formació... Són aquestes polítiques las que han acabat de trencar avui la convivència en les nostres escoles, les que els governs justificaven dient que «Amb menys farem més» i que posen en risc la integritat física de l'alumnat i la del professorat o de qualsevol membre de la comunitat educativa.

Que no vulguin eludir les responsabilitats parlant de "seguretat" o de "seleccionar alumnat". Els centres no han de ser presons i han de poder garantir el dret universal a l'educació: han de ser espai de convivència i aprenentatge. I per a ser-ho, calen uns mitjans que els Govern ens neguen.

Per això, esperem acordar a la brevetat una data per a fer palesa aquesta indignació davant del Govern que és qui te a les seves mans el poder de retornar als centres educatius els recursos humans i materials necessaris per a recuperar la convivència. L'esforç dels professionals va per davant, i avui, un cop més ha quedat demostrat.

Barcelona, 20 d'abril de 2015

Federació d'Ensenyament de CGT Catalunya

<https://ppcc.lahaine.org/quan-alguna-cosa-es-trenca>